

Før jordpåkastning

*Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.*

*Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!*

Etter jordpåkastning

*Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.*

*Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.*

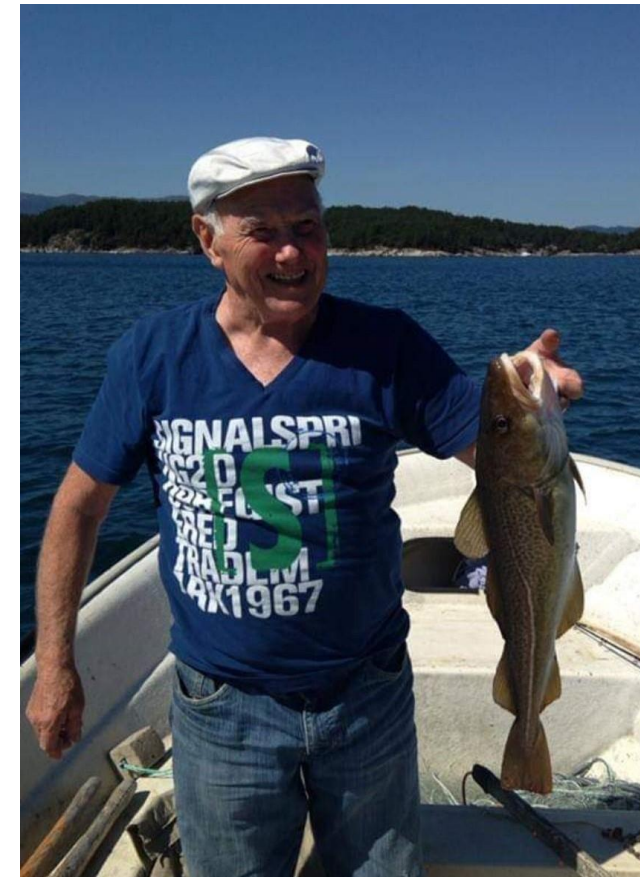
Ei varm takk til døg som var mæd oss i dag.

Familien.

Forrøttandø prøst: Jan Ovø Totland

Organist: Marit Lindøkløiv

Solosong: Frøydīs Sjø og Otto Benjaminson

Gunnvald Eidø

fødd 17. januar 1931 – død 25. juni 2020

Gravferd

onsdag 1. juli 2020

Eid kyrkje

Prøledium

Til opning

Blott en dag, et øyeblikk om gangen, hvilken trøst for min forsakte ånd! Skulle da bekymring ta meg fangen? Allting hviler i min Faders hånd. Han som har for meg et faderhjerte, Av sitt rike forråd vil han gi Hver en dag dens del av fryd og smerte, Hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være, For hver særskilt dag med særskilt trøst. Hver en dags bekymring vil han bære, Stille stormen med sin allmakts røst. Og sin dyre eiendom bevare, Denne omsorg har han tatt på seg. Til din dag skal og din styrke svare, - Dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille Blott i dine løfter, Herre kjær, Og ei troens rike trøst forspille, Som i livets ord meg lovet er! Hjelp meg, Gud, å nynne på den sangen Så mitt hjerte mer og mer den kan: Blott en dag, et øyeblikk om gangen, Til jeg når ditt gode land!

Minnetale

Kransar / Blomstehølsing

Skriftlesing

Salm før talen

Ingen er så trygg i fare som Guds lille barneskare, fuglen ei i skjul bak løvet, stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge. Han er deres skjold og verge. Over dem han seg forbarmer, bærer dem på faderarmer.

Ingen nød og ingen lykke skal av Herrens hånd dem rykke. Han, den beste venn blant venner, sine barns bekymring kjenner.

Gled deg da du lille skare! Jakobs Gud skal deg bevare. For hans allmakts ord må alle fiender til jorden falle.

Hva han tar og hva han giver, samme Fader han forbliver, og hans mål er dette ene: Barnets sanne vel alene.

Tale

véd sokneprest Jan Ove Totland

Bøn

Fadervår

Salm etter talen

Kjærlighet fra Gud springer like ut som en kilde klar og ren. I dens stille bunn, i dens dype grunn, gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud, er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet, og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

Postludium